

Zomer zotheid,

Het is de eerste dagen van juli prachtig weer en overal wordt druk gehoord. Op de praktijk is het dan werktechnisch ook erg rustig. We zijn nog bezig met het vaccineren van de laatste kalveren tegen blauwtong en ook nog een enkele kudde schapen. Maar met een verliefde collega in de buurt is het erg lachen, en de sms-jes zijn niet van de lucht. Deze vlinder zat al op de muur van de praktijk om het feest mee te maken!

Groot avondrood

De liefde gaat niet op voor iedereen. Ik schaf voor mijn haan een paar nieuwe vriendinnen aan. De witte kip wordt zonder moeite opgenomen in het hanem. Maar een kleine brunette verdwijnt de eerste dag voor een groot deel van de tijd het hoge gras in waar ze niet gevonden wordt. Net als ik mijn bergschoenen heb aangetrokken en klaar sta om met Wolf het hoge gras te doorkruisen duikt ze weer op. Later blijkt dat ze haar eitjes is gaan verstoppen in een nest van gevouwen halmen. Vlak erna wordt ook hier gehoord en ben ik bang dat er wat geklutste eieren liggen in het hooi, want ik kon het nest niet meer vinden.

Zoals jullie op de foto kunnen zien zit zijn staart alweer in de pennen en binnenkort hoopt hij weer in vol ornaat te kunnen pronken. Half juli krijg ik er nog 3 halve krielkipjes bij via een bevriende boer. Het leggen start weer op en we hebben weer verse eitjes bij het ontbijt van de 3 grootste kippen.

Nollie is een aantal dagen naar Nederland om onze tante Koos op te zoeken in het ziekenhuis. Het valt samen met mijn vrije week, want ikzelf werk het begin van de maand niet om al mijn dagen in te vullen wanneer 1 van de anderen op vakantie is. En als het zo warm is is het veel lekkerder om 's ochtends vroeg te gaan paardrijden dan later op de dag wanneer de horzels met bosjes uit de lucht komen vallen. Ze hebben hier enorme grote beesten. Saar woont dan ook overdag overwegend binnen en 's nachts is ze buiten om te grazen. Muffin de pony is wel 's nachts binnen want die stopt niet met eten.

De eerste producten zijn weer geoogst: de zwarte,- en de kruisbessen zijn alweer verwerkt. De pruimenbomen hangen afgeladen vol. En als verrassing nog een aantal kilo aardappelen. Blijkbaar had ik vorig jaar niet alles uit de grond en de vorst van -10, -15 was blijkbaar geen probleem. Heuse rosevallen. Daarnaast kilo's ronde courgettes.

Terwijl de baas met vakantie is kan ik me weer helemaal uitleven. Mijn jongere collega is niet zo van de paarden. Dus ik kom op het ogenblik overal en ben weer vrolijk bezig met het scannen van merries. Voor de inseminaties gaan ze hier naar de staatsstoeterijen. Dat scheelt heel veel tijd voor ons. Want 2 maal per dag 75 km rijden voor een echo en erna een inseminatie zou teveel tijd kosten. Een autopsie van een koe kan hier gewoon in de wei, en daarna naai je haar weer dicht met een stro-touwtje.

De grote ronde hooirollen zijn fantastische uitkijkposten voor de buizerds. In het kortgemaaid gras zien ze elke beweging van elk muis of ander kruipend dier. We zien er dan ook dikke buizerds genoeg op het ogenblik!

Mijn poezen jagen ook en hebben weer eens iets nieuws gevonden om thuis te brengen. En soms leven ze ook nog. Gelukkig heb ik een dood exemplaar kunnen bestuderen en weet nu dat het onschuldige dieren zijn. Je moet naast de vorm van het hoofd ook naar de pupil kijken. Als die rond is..... Maar jah, bij zo'n levende ga ik toch niet uitgebreid naar de poppetjes in zijn of haar ogen zitten kijken!!!!

Verder is het hier een sportief gebeuren: we kijken gezamenlijk naar het WK voetbal. Onze franse vrienden leven mee. Les Bleus waren waardeloos, daar is iedereen het over eens. Alleen rijden we niet na afloop van de wedstrijden toeterend rond de kerk van St Saulge. Denk niet dat dat op prijs gesteld wordt. Verder de Tour de France. Al deze gelegenheden worden aangegrepen om er een leuk feestje van te bouwen. De dag dat de Tour passeert is het bloedheet. We halen de 37 graden (en volgens mij was het op het gloednieuwe asfalt nog warmer). Het is geen opwindende etappe, maar toch leuk om mee te maken.

Allereerst passeert de reclame-karavaan.

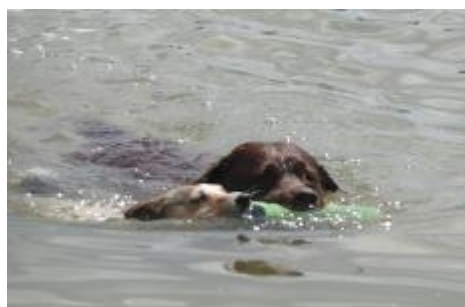

En een uur later de kopgroep en het peloton op 4 minuten. Dat is werk van een seconde of wat en het is alweer voorbij.

Na de deceptie van het voetbal treurt het weer mee: we hebben een hele dag onweer en het frist lekker op. Het kwik blijft steken op 18 graden. Heerlijk.

Ook onze Wolf heeft leren zwemmen. Net als Teazle is hij dol op een drijver. Dus een mooie manier om hem mee het water in te krijgen.

Teazle gedraagt zich altijd als een blij dolfijn/ walrus als we samen zwemmen en cirkelt om me heen. Ze tuimelt alleen nog niet. Taupe vindt het ook leuk,

maar de oude Patto verdwijnt aan de horizon een pad op en wil niets meer met ons te maken hebben als ook wij te water gaan.

Op aanraden van lokale schapenhouders stort ik me weer op een nieuwe activiteit: lammeren scheren. Gelukkig gaat het wel snel en het gesprong valt tot op heden mee. Door de hoge temperaturen hier en hun dikke vachten ontwikkelen ze zich minder. Ze blijven kleiner en magerder. Geschoren profiteren ze meer van hun voer. Aldoende leert men de gewoonten van de streek!

14 juli slaan we het vuurwerk en de marquissete een keer over. Het laatste is een drankje waar je snel teut van wordt en wat geschonken wordt op de mairie. Dit keer bezoeken we de ezelmarkt en brocante te Chateau-Chinon. Het is er heerlijk want omdat het op een bult ligt waait er een verkoelend windje. Ik ontmoet er de mensen van de franse ezelopvang Aide aux Anes.(www.aide-aux-anes.fr) Later na ons vertrek blijkt er een windhoos te zijn. De tenten op het terrein gaan spontaan de lucht in.

17 juli kunnen we het dak op. Door weer een stroomstoring blijkt de pomp van het zonnestelsel niet meer te werken. Het ontluchtings ventiel op het dak blaast pure stoom en het is maar goed dat hij niet kan fluiten als een stoomtrein want dan waren we gek geworden maar wel eerder gewaarschuwd. De koppelingen kunnen de druk niet aan en gaan lekken. Omdat er mensen in de gite zitten moeten we met stroom de boel verhitten want de panelen zijn nu afgedekt met zeilen. En dat terwijl de zon lekker schijnt.

De afvoer van de keuken blijkt niet meer bestand tegen de toegenomen water toevoer. We graven een deel van het terras eruit om de afvoerpijp te vervangen door een grotere. Zo blijven we bezig.

De eerste lammeren zijn verkocht dit jaar en dit keer echt. Er wordt betaald met hooi. Zogeheten ruilhandel. Ooitjes om te worden ingezet voor de fok. Ook ben ik uitgenodigd om met een aantal schapen naar het Comice Rural te komen. Eens in de 7 jaar is het canton van St Saulge aan de beurt om het jaarfeest van de agriculteurs te organiseren. Dit gaat gepaard met wedstrijden, een optocht en feest gedurende 2 dagen. (14 en 15 augustus).

Na een strenge winter denk je mooi van allerlei ongedierte af te zijn. Nou mooi niet! Als ik naar de hoefsmid wil met mijn paard tref ik in eerste instantie 4 bevolkte wespennesten in de trailer. Net als ik wil gaan laden ontdek ik er gelukkig nog 2 waarvan er maar 1 bevolkt blijkt. Het zal je toch gebeuren dat het paard er in staat en dat ze kwaad worden. Mag er niet aan denken! Gelukkig lost een goede spuitbus het probleem snel op.

Onze Wolf jaagt ons op kosten. Knaagt hij eerst alleen op onze schoenen nu begint hij ook aan slippers van gasten. Ze hebben ze weliswaar even uitgetrokken op ons terras, maar toch. Als je ergens hoort: pappa waar is mijn schoen, dan dwaalt mijn oog alweer over het grasveld.

De gite doet het goed, we hebben zelfs een familie die met een week verlengt!
Alleen de laatste 2 weken van augustus zijn nog vrij. En dat voor een eerste seizoen!

We zijn verder druk met het maken van een puzzeltocht voor Nollie haar verjaardag. Heel leuk om te doen want we komen hierdoor ook zelf weer op allerlei voor ons geheel nieuwe plekken.

Op naar augustus,

Nol en Koos

Koe zoekt verkoeling.